

nego w ust. 1 za okres od daty powstania prawa do tej renty do daty pierwszego terminu płatności renty przypadającego po upływie 3 miesięcy, o których mowa w ust. 1, oraz na okres następnych 6 miesięcy.

3. Po upływie każdego następnych 6 miesięcy kalendarzowych rencista obowiązany jest przedłożyć zaświadczenie zakładu pracy o wysokości zarobków uzyskanych w okresie ostatnich 6 miesięcy pobierania renty. Przeciętny miesięczny zarobek z tych 6 miesięcy stanowi podstawę do ustalenia wysokości renty na okres następnych 6 miesięcy.

4. Przy ustalaniu przeciętnego zarobku, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie uwzględnia się zarobków z miesięcy kalendarzowych, w których pracownik przez okres dłuższy niż 5 dni pobierał zasiłki z ubezpieczenia społecznego z powodu choroby lub macierzyństwa. Jeżeli w okresach, o których mowa w ust. 1 i 3, pracownik we wszystkich miesiącach pobierał zasiłki przez okres dłuższy niż 5 dni, wówczas dla ustalenia przeciętnego zarobku przyjmuje się zarobki z 3 najbliższych miesięcy zatrudnienia poprzedzających wymienione okresy.

§ 13. 1. Rencista pobierający inwalidzką rentę wyrównawczą, który w okresie 3 kolejnych miesięcy osiągnął w każdym miesiącu zarobek w wysokości co najmniej 80% podstawy wymiaru renty, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym organ wypłacający rentę i przedłożyć zaświadczenie zakładu pracy, stwierdzające wysokość zarobków za cały okres pobierania ostatnio ustalonej wysokości renty. Organ wypłacający rentę po otrzymaniu zawiadomienia zawięsza dalszą wypłatę renty.

2. Jeżeli na podstawie zaświadczenia zakładu pracy o wysokości zarobków okaże się, że rencista osiągnął zarobki w wysokości co najmniej 80% podstawy wymiaru renty przez 4 lub więcej kolejnych miesięcy, jest on obowiązany zwrócić kwotę renty wypłaconą za te miesiące.

Rozdział III.

Przepisy wspólne, przejściowe i końcowe.

§ 14. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się również do osób pobierających renty przy zastosowaniu

przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania świadczeń rentowych przez repatriantów (Dz. U. Nr 26, poz. 117).

§ 15. Wartość zarobków i dochodów osiąganych za granicą ocenia się w złotych na zasadach stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 16. 1. Zawieszenie prawa do renty w całości lub w części następuje od najbliższego terminu płatności renty przypadającego po zajściu okoliczności powodujących zawieszenie prawa do renty.

2. Przywrócenie prawa do pobierania renty w całości lub w części następuje od dnia, w którym powstały warunki do przywrócenia prawa. Wypłata jednak z tego tytułu następuje za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku o przywrócenie prawa, nie licząc miesięcy, o których mowa w § 12 ust. 1.

§ 17. 1. Dla rencisty, który w dniu 1 lipca 1958 r. jest zatrudniony i pobiera rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa albo z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą wojskową, wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej ustala się na podstawie przeciętnego zarobku miesięcznego z okresu ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia przed dniem 1 lipca 1958 r., jeżeli zaświadczenie zakładu pracy o wysokości zarobków zostanie przedłożone przez zainteresowanego — nie później niż do dnia 31 sierpnia 1958 r.

2. Wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej dla osób, o których mowa w ust. 1, ustala się na okres 6 miesięcy, licząc od dotychczasowego terminu płatności renty przypadającego w miesiącu lipcu 1958 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie tylko dla pierwszego ustalenia wysokości inwalidzkiej renty wyrównawczej.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

112

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1958 r.

w sprawie określenia przypadków, w których w czasie wykonywania zatrudnienia przez górników następuje zawieszenie wypłaty tylko części górniczej renty starczej.

Na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Rencistom uprawnionym do górniczej renty starczej (art. 8 ustawy), którzy spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przekroczyli 60-go roku życia,
- 2) wykonują prace określone w art. 2 ust. 1 pkt 1—9 ustawy,

zawiesza się wypłatę tylko części górniczej renty starczej określonej w art. 9 ust. 2 ustawy, z tym że wypłacana część renty nie może przekraczać kwoty 1600 zł, a wraz z dodatkiem określonym w art. 22 ustawy — 2000 zł miesięcznie.

§ 2. Posiadanie przez rencistę dochodu z innych źródeł poza pracą nie stanowi przeszkody do pobierania części renty określonej w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz